

Hogyan is történhetett meg a Rózsadombi Paktum? Hogyan is történhetett meg a Rózsadombi Paktum?

Mindig bántotta a csőrömet, hogy mikor Bush elnök látszólag őszintén támogatta a Közép-Európai országokban a rendszerváltást, hogy vehetett részt az amerikai követség első titkára a Rózsadombi találkozón, ahol aláírták a paktumot, ami meghiusította a rendszerváltást és bebetonozta pozícióikban a volt kommunistákat. Most találkoztam valakivel, aki akkoriban nagyon aktív volt ezen a vonalon, és a beszélgetés végre fényt derített a dologra.

Hogy megértsük az eseményeket, vissza kell mennünk a hidegháborús időkre, mikor Henry Kissinger volt az amerikai külügyminiszter Nixon elnök alatt. Kissinger kidolgozott egy tervet, hogy Amerika mondjon le Közép-Európáról, és engedje meg, hogy az ott levő országok "szervesen" olvadjanak be a Szovjetunióba. Annyira ment a dolog, hogy Kissinger utasította az USA londoni nagykövetét, hogy hívja össze az európai USA követeket és közölje velük, hogy ez a hivatalos amerikai politika.

Mikor Nixon megtudta, leállította tervet, de Kissinger nem adta fel a harcot. Jimmy Carter alatt Brzezinsky volt a fő külpolitikai tanácsadó, Reagan elnök pedig két lábbal rúgta ki Dr. K-t, ahogy a sajtó becázta Kissingert. Mikor az idősebb Bush lett az elnök, Dr.K újra próbálkozott. Annyira ment az ügy, hogy beadványt küldött az új elnöknek, amivel a New York TIMES-nak is eldicsekedett. Mikor a hírt olvastuk 1989. januárban, röviddel Bush beiktatása után, dr. Nádas Gyula, az Amerikai Magyarok Országos Szövetség elnökének kérésére, mint az AMOSZ főtitkára és politológus, egy három oldalas beadványban elleneztek a K tervet. Valamikor májusban kaptunk választ, amiben a Külügyminisztérium megköszönte beadványunkat, és közölték velünk, hogy ez nagyon fontos adalék volt, és hosszú tanulmányozás után elvetették a Kissinger tervet.

A Washington Monthly-ban, egy amerikai politikai havilapban Jacob Heilbrunn Egy államférfi lemenőben - Miért esett le Dr. K csillaga? (Eclipse of a Statesman: Why Dr. K's star has fallen) című cikkében, miután megmagyarázta, hogy Dr. K "realista" politikai nézeteket vallott, és nem voltak erkölcsi skrupulusai. Ezt írta Kissinger Brezsnyev érabeli keleti politikájáról: "Ha megengednénk, hogy a Szovjetunió összeomljon, megsértenénk a realista ortodoxiát a rend szükségességéről: Mit csinálnának azok a lázongó népek a szabadságukkal? Káosz lenne az eredmény." Majd 1989-ről ezt írta: "Kissinger felajánlotta az új Bush kormánynak szolgálatait, mint tárgyaló diplomata, hogy kidolgozzon egy tervet az omladozó Szovjetunióval és közös uralmat létesítsenek Kelet-Európa felett."

Ugyanakkor Bush, az új elnök, annyira komolyan vette Közép-Európa felszabadítását, hogy július elején Lengyel- és Magyarországra utazott, és Pesten töltötte július 4-ét, a legnagyobb amerikai nemzeti ünnepet. Mielőtt elutazott Washingtonból, magához hívatta az amerikai üzleti élet, a szakszervezetek és legnagyobb egyetemek vezetőit, és kérte őket, hogy támogassák az újonnan felszabaduló országokat. Mikor Pestet elhagyta, Párizs felé a repülőn az újságírók megkérdezték, sikeres volt-e az útja. Bush azt válaszolta, hogy igen, nagyon fontos üzenetet hozott a két ország vezetőinek, akik azért nagyon hálásak lehetnek.

Ez volt a háttere a szeptemberben bekövetkezett szögesdrót vasfüggöny megnyitásának Ausztria felé a kelet-németek számára. Kissinger tehát elvesztette az első menetet. Azonban

Kissinger emberei benn voltak a Fehér Házban és a külügyben, köztük Lawrence Eagleburger is, aki külügyminiszter-helyettes majd külügyminiszter volt 1989-90-ben. Így nyilván az ő utasítására, illetve Dr. K javaslatára ment el a követség első titkára a találkozóra. Sőt, az is valószínű, hogy az ötletet is ő vetette fel és ő szervezte a találkozót, Bush elnök tudta és jóváhagyása nélkül. Az is elképzelhető, hogy a Fehér Ház és hivatalos Washingtoni körök ma sem tudnak a Rózsadombi Paktumról és az Amerikai Követség szerepéről a magyar rendszerváltás megakadályozásában. Ugyanakkor a magyar résztvevőknek minden okuk meg volt ezt hivatalos amerikai politikának tekinteni.

Heilbrunn ezzel fejezi be ennek az érának tárgyalását: "Kissinger szovjet-politikája eltűnt a Szovjetunióval." Sajnos, mi jobban tudjuk. Kissinger szovjet politikájának nyomai megmaradtak a Rózsadombi Paktumban. Annak ellenére, hogy beavatkozásunkkal segítettünk legyőzni a Kissinger ajánlatot, a következő menetet Dr. K nyerte meg. Ránk kényszerítettek egy olyan rendszert, ahol nem kellett attól tartania Dr. K-nak, hogy mit csinálunk szabadságunkkal.

Dr. Balogh Sándor, prof. emeritus

A Rózsadombi Paktum

(ahogy megjelent egy kanadai magyar lapban)

Egy otthoni publicista, mint Benedek István, nem teheti meg ezt saját jól felfogott érdekében, az Angliában élő Révffy László azonban a közelmúltban nyilvánosságra hozta ezt a megdöbbentő árulást. Szövegét Németországban élő barátom küldte el, azzal a kéréssel, hogy terjesszük a magyarság minél szélesebb köreiben. Kívánságának eleget teszek, mert teljesen egyet értek vele, hogy ezt mindenkinek meg kell ismerni.

Írását azzal kezdi, hogy 1990 március 15-én, míg hazánk népe az első szabad emlékezést tartotta, egy budai villában titkos tárgyalás volt, amelyen a következők vettek részt: a távozó szovjet hadsereg tábornoka, a szovjet titkosrendőrség ezredese, az amerikai követség első titkára, a CIA egyik tisztje, az izraeli titkos szolgálat képviselője, a magyar római katolikus, a református, az izraelita egyház egy-egy megbízottja, és öt magyar politikai vezető, akik közül négy ma is vezető pozícióban van. Ők írták alá részünkről az ország szabad újjáépítésének tervét korlátozó diktátumot, amelynek értelmében kimennek ugyan a szovjet megszállók, de ezért súlyos árat kell fizetnünk. Révffy László azóta nyilvánosságra hozta az aláírók neveit, hogy minden kételkedést eloszlasson e feltételek hitelességével kapcsolatban.

Most pedig közlöm a magyar népre erőszakolt gyalázatos szerződés szövegét.

- 1./ A szovjet csapatok békés és barátságos kivonulása Magyarországról.
- 2./ A Szovjetunió kárpótlása a hátrahagyott épületekért és javakért.
- 3./ Barátságos politikai és gazdasági viszony kiépítése Szovjetunió és Magyarország között.
- 4./ Mindennemű szovjetellenes tevékenység megakadályozása.
- 5./ A határok kölcsönös megnyitása Szovjetunió és Magyarország között.
- 6./ A volt kommunista párttagok minden büntetés alól való mentesítése.

7./ A volt kommunista titkosszolgálat, határőrség és rendőrség megvédése az esetleges megtorlástól.

8./ A volt kommunisták más pártokban való indítása a választásokon.

9./ Az államvagyon átmentése a volt kommunisták kezébe.

10./ Az igazságszolgáltatás megtartása a volt kommunisták kezében.

11./ Minden zsidó ellenes megnyilatkozás, megmozdulás és szervezkedés megtorlása.

12./ A jobboldali, vagy szélsőjobboldali pártok indulásának és szervezkedésének megakadályozása.

13./ Állandó hangoztatása annak, hogy a magyar határok véglegesek és azokon nem lehet változtatni.

14./ Az új magyar kormány nem tarthat kapcsolatot jobboldali emigrációs személyekkel, szervezetekkel és csoportokkal.

15./ Románok, Jugoszlávok és szlovákok felé csak barátságos nyilatkozatok láthatnak napvilágot.

16./ Az 1956-os eseményeket mint a kommunizmus megjavítását célzó mozgalmat kell beállítani és csak azokat szabad szóhoz juttatni, akik ezt így értelmezik.

17./ A magyar hadsereget egyharmadára kell csökkenteni.

18./ A Szovjetunió az átmentett kommunistákon keresztül megtartja politikai befolyását Magyarországon, az Egyesült Államok viszont megerősítheti gazdasági befolyását a magyar életben.

19./ Magyarország teljes garanciát ad a magyarországi nemzetiségek nyelvi, népi, kulturális, politikai és gazdasági jogainak gyakorlására.

20./ Magyarország teljesen kártalanítja a magyar zsidóságot a második világháború alatt elszenvedett veszteségeiért.

A találkozóra meghívott magyar résztvevők: Antall József, Horn Gyula, Pető Iván, Paskai László, Göncz Árpád, Zoltai Gusztáv, Boross Péter, Jóskabácsi.